

INTRODUCERE

Provocările globalizării apărute în contextul economic actual, reflectă necesitatea adoptării de către stakeholderi, a unor strategii pentru reorganizarea industriei confecțiilor din România pe baza principiilor de competitivitate economică, în vederea creșterii performanțelor într-un mediu concurențial, unde Standardele în afaceri sunt tot mai ridicate în vederea atingerii exigențelor clienților - membrii ai Uniunii Europene.

În aceste condiții, lucrarea propune un demers științific focalizat pe radiografierea informației contabile prin evaluarea situațiilor financiare anuale pentru analiza performanței economice. Crearea unui cadru elocvent oferă posibilitatea evidențierii în contextul general al trecutului, prezentului și viitorului - analiza industriei confecțiilor din România prezentată prin aportul informațional ridicat din domeniul contabil. În vederea identificării situației de cauză-efect bazate pe interacțiunea continuă dintre depistarea problemelor și rezolvarea acestora, arătăm necesitatea de analiză a informațiilor contabile în vederea luării de către stakeholderi a celor mai potrivite decizii financiare pentru dezvoltarea industriei confecțiilor.

Obiectivele cercetării care au fost avute în analizarea performanței economice pe baza informațiilor contabile relevante fac referire la: identificarea particularităților industriei confecțiilor și poziționarea acesteia în context internațional și național prin studierea evolutivă, marcată de transformările procesului globalizării; prezentarea performanței economice prin evidențierea rolului informațiilor contabile furnizate de situațiile financiare anuale; măsurarea performanței economice în industria confecțiilor prin aplicarea modelelor de analiză; evaluarea costului de producție al companiei analizate, prin metodele de calculație a costului de producție în vederea stabilirii căilor de

reducere a acestuia; utilizarea modelelor moderne de studiere a performanței financiare pentru entitățile economice din industria confecțiilor.

Privită din perspectivă compozițională, lucrarea este structurată pe parcursul a cinci capitole:

Primul capitol, intitulat *Industria confecțiilor în context național și internațional* prezintă analiza industriei confecțiilor la nivel macroeconomic pentru România și Uniunea Europeană, printr-un studiu multilateral care face referire la trecutul, prezentul și viitorul sectorului analizat.

Cel de-al doilea capitol, intitulat *Informația contabilă - vector de prezentare a performanței economice* prezintă într-o manieră simplistă, specifică științelor economice, stadiul actual al cunoașterii performanței economice, informației contabile, contabilității de gestiune, precum și identificarea intereselor stakeholderilor și analiza teoretică a situațiilor financiare anuale.

Cel de-al treilea capitol, intitulat *Modele de analiză a performanței economice în industria confecțiilor pe baza situațiilor financiare* prezintă starea financiară a companiilor din industria confecțiilor prin studierea diverselor modele pentru analiza poziției, performanței și riscului financiar.

Cel de-al patrulea capitol, intitulat *Costul de producție - barometru sensibil al performanței economice în industria confecțiilor* prezintă analiza costului de producție a companiilor din industria confecțiilor.

Cel de-al cincilea capitol, intitulat *Modele moderne de studiere a performanței financiare pentru entitățile economice din industria confecțiilor* prezintă studierea performanței prin metode moderne.

Cartea se adresează tuturor celor interesați de studiul relevanței informațiilor contabile, în vederea analizării performanței economice, precum și practicienilor din industria confecțiilor. Am nădejdea că cei care se vor apleca asupra acestei cărți vor aprecia maniera de redactare a acesteia, deși sunt conștientă că odată cu trecerea anilor lucrarea va trebui completată cu noi date.

Lucrarea de față este teza de doctorat a autoarei (necăsătorită - Teodora Maria Avram) susținută în anul 2018, astfel facem precizarea că studiile de caz și datele statistice fac referire la date precedente acelei perioade.

Pe această cale doresc să mulțumesc pentru îndrumare întregului colectiv al Facultății de Științe Economice a Universității „1 Decembrie 1918” din Alba

*Relevanța informațiilor contabile pentru analiza performanței
economice din industria confecțiilor*

Iulia și în mod special domnului Prof. Univ. Dr. Vasile Burja în calitate de conducător de doctorat și domnului Prof. Univ. Dr. Teodor Hada de la Universitatea „Bogdan Vodă” din Cluj Napoca care mi-a îndreptat pașii spre domeniul cercetării științifice.

Autoarea.

CAPITOLUL I

INDUSTRIA CONFECȚIILOR ÎN CONTEXT NAȚIONAL ȘI INTERNAȚIONAL

1.1. Vestimentația și industria confecțiilor - demers istoric și de conținut

În concordanță cu trecutul, realizăm că trupul uman era considerat standard de frumusețe și perfecțiune. Indiferent ce parte a corpului uman era analizată, în viziunea grecilor și romanilor¹, trebuia să se îndeplinească anumite cerințe, referitoare la necesitatea de a respecta proporțiile, simetria, funcționalitatea și utilitatea.

Despre vestimentație s-a scris și se amintește din cele mai vechi timpuri, iar importanța hainelor² poate fi întrezărită în vorbe din popor, maxime, cugetări sau chiar exprimări metaforice, deoarece acestea sunt cel mai adesea puse în legătură cu cel care le poartă (ființa umană). Considerată ca adaos a propriei ființe și ca imagine pe care aceasta o are despre propria ființă, îmbrăcămintea este definită de poetul Henri Michaux ca fiind „o concepție despre sine pe care fiecare o poartă cu sine”³.

Trecerea timpului a demonstrat că îmbrăcămintea are ca principal rol de a proteja persoana care o poartă. La aceasta se adaugă și rolul estetic⁴, care arată

¹ Veronica Bîrca, Stela Bălan, *Particularitățile stilistice ale îmbrăcămintei în Grecia și Roma Antică*, International Conference of Young Researchers, Ediția a IX-a, Chișinău, 2011, p. 71.

² Cecilia Caragea, *Istoria vestimentației europene*, Editura Almanahul Banatului, Timișoara, 1995.

³ Site-ul Le Parisien. Citation Célèbre, www.citation-celebre.leparisien.fr, Itemul *Citations*, accesat la data de 20.01.2018.

⁴ Adina Nanu, *Istoria vestimentației europene*, Editura Teora, București, 1999.

dorința purtătorilor de a arăta cât mai bine, de a-și împodobi și ornamenta corpul cu diverse vestimentații. Pe lângă acestea, s-a constatat că purtătorii vestimentațiilor își doreau, încă din cele mai vechi timpuri, să fie diferiți față de semenii, fapt pentru care a fost necesară apariția diversității vestimentare. Începuturile civilizației prezintă ca prime forme ale îmbrăcăminte, folosirea simplă a materialelor regăsite în natură, care erau fixate pe corpul uman, dovedindu-se astfel utile. Însă odată cu dezvoltarea civilizației a fost necesară apariția a noi forme vestimentare care au condus la perfecționarea tehnicilor de împletit, cusut și țesut.

Analiza vestimentației prin cele trei prisme⁵ ale sale: semantică, sintactică și pragmatică, odată cu trecerea timpului și-a pierdut din utilitate. Încărcătura culturală tinde să dispară, prin introducerea unei „vestimentații unice”, adoptată de majoritatea indivizilor, indiferent de etnie, vârstă, statut social, confesiune. Articolele de îmbrăcăminte se potrivesc în măsura în care ni le dorim, fără a exista o regulă stabilită, iar uneori hainele nu comunică nimic despre purtător, însă important rămâne faptul de „a fi în pas cu moda” - motto întipărit tot mai mult în mințile oamenilor.

Prin studierea istoriei vestimentației, considerăm că cea mai potrivită definiție a vestimentației este cea a Loredanei Stoica⁶ care definește într-un limbaj cu totul special noțiunea ca „ansamblu de semne codificate, care comunică apartenența la comunități sociale, precum și opțiuni personale. Traseul de constituire a categoriilor estetice în creația vestimentară pornește de la comunicarea prin simboluri vizuale, imagistice, a unor mesaje codificate despre limbajul istoriilor afective și sociale, prin limbaj figurat, formal și material”.

Constatăm că, modul în care a evoluat vestimentația de-a lungul timpului nu este un aspect de ignorat în studiul evoluției individului, atât la nivel spiritual, cât și concret. Ea poate oferi indicii clare despre conceptele, ideile, sentimentele și aspirațiile unei epoci, fiind o sursă de inspirație, asemeni artelor.

⁵ Ana-Maria Moisuc, *The costume – A historical perspective and specific terminology*, „Petru Maior” University Press: Communication, Context, Interdisciplinarity, Studies and Articles, History, Vol. III, 2014, p. 292.

⁶ Loredana Stoica, *Vestimentația între artă, industrie și spectacol cultural*, Editura PIM, Iași, 2009, p. 57.

Autoarea cărții „Istoria vestimentației europene”⁷, realizează o asociere interesantă între locul unde este croită talia la femei și perioadele de liniște sau neliniște socială. Astfel, se consideră că în perioadele de liniște, vestimentația era croită suprapus pe talia femeii, iar în perioadele de neliniște era croită ori mai sus, ori mai jos față de talia femeii. Genul acesta de interpretări pare neverosimile, însă cel mai elocvent exemplu în care stilul vestimentar este asociat condițiilor sociale și politice îl constituie prezentul⁸, care conferă îmbrăcăminții scopul destinat - de a reda personalitate purtătorului, de a-i scoate în evidență unele trăsături, estompându-i defectele fizice, reușindu-se în acest fel să se creeze odată cu dezvoltarea vestimentației o adevărată industrie, denumită în continuare industria confecțiilor.

În sens științific general, Dicționarul Explicativ al Limbii Române⁹, definește conceptul de „confecție” ca fiind „un articol vestimentar confecționat în serie după un anumit model”. Astfel, deducem că termenul de „confecții” este asociat și chiar sinonim cu cel de „articole de îmbrăcăminte”.

Primele informații despre industria confecțiilor, au apărut de-a lungul secolului al XVIII-lea, când în mare măsură se vorbea despre o industrie de uz casnic apărută în Statele Unite ale Americii. S-a constatat că prima fabrică de îmbrăcăminte înregistrată a fost localizată în orașul New York în anul 1831, iar producția de îmbrăcăminte a acestei fabrici a fost însă neimportantă cantitativ în comparație cu cantitatea de îmbrăcăminte ce se confecționa la domiciliu. O mare parte din hainele confecționate în fabrică erau mai ieftine decât cele confecționate la domiciliu, acestea fiind vândute în Occident sau în Sudul Americii, unde erau utilizate de către coloniști și sclavi. Având legături de transport regulate cu statele din Sud, New York a devenit rapid centru pentru comerțul cu îmbrăcămintea în Sudul Americii.¹⁰

⁷ Cecilia Caragea, *op.cit.*

⁸ Vasile Sîrbu, *Particularități de proiectare constructivă a îmbrăcăminții în contextul orientărilor stilistice în vestimentația contemporană*, Teză de magistrat, Chișinău, 2010.

⁹ Litera Internațională, *Noul dicționar explicativ al limbii române*, Editura Litera Internațională, București, 2002.

¹⁰ Nancy Green, *Ready-to-Wear and Ready-to-Work: A Century of Industry and Immigrants in Paris and New York*, Duke University Press, 1997.

Arătăm că, analiza caracteristicilor de bază a industriei confecțiilor, conform literaturii de specialitate pot fi exprimate cu ajutorul următorilor factori¹¹:

- angajarea unui volum important al forței de muncă, în principal feminin;
- contribuirea la stabilitatea socială este reprezentată în majoritatea țărilor lumii;
- deținerea unei ponderi însemnate în exportul economiei unei țări;
- contribuirea cu sold pozitiv la balanța de comerț exterior a unei țării.

Privită din prisma procesului de abordare global, industria confecțiilor cuprinde următoarea clasificare a diviziunii 14 - Fabricarea articolelor de îmbrăcăminte¹² în conformitate cu Clasificarea Activităților din Economia Națională (CAEN 2018):

- „Fabricarea articolelor de îmbrăcăminte, cu excepția articolelor din blană:
 - Fabricarea articolelor de îmbrăcăminte din piele;
 - Fabricarea de articole de îmbrăcăminte pentru lucru;
 - Fabricarea altor articole de îmbrăcăminte (exclusiv lenjeria de corp);
 - Fabricarea de articole de lenjerie de corp;
 - Fabricarea altor articole de îmbrăcăminte și accesorii.
- Fabricarea articolelor din blană:
 - Fabricarea articolelor din blană.
- Fabricarea articolelor de îmbrăcăminte prin tricotare sau croșetare:
 - Fabricarea prin tricotare sau croșetare a ciorapilor și articolelor de galanterie;
 - Fabricarea prin tricotare sau croșetare a altor articole de îmbrăcăminte.”

Producția conferită în sectorul de îmbrăcăminte¹³, în urma celor analizate poate fi dispersată în mai multe locații din interiorul sau din afara țării. În țările

¹¹ Emilia Visileanu, Eftalea Cărpuş, Vasile Pătrânoiu, *Industria de textile-confecții – direcție strategică de dezvoltare a unei societăți durabile*, Buletinul AGIR, Suplimentar, Nr. 1, 2010, p. 3.

¹² Clasificarea Activităților din Economia Națională, Coduri CAEN, Rev. 2, Itemul 14 - *Fabricarea articolelor de îmbrăcăminte*, 2018, www.rocaen.ro.

¹³ Adriana Gîrneacă, Mihaela Maşcu, *Development discrepancies between western and eastern EU countries*, A Statistical Analysis of Textile and Apparel Clusters, Proceedings of the 8th International Management Conference „Management Challenges for Sustainable Development”, Bucureşti, 2014, pp. 434 – 442.